

Till en kär hädangången

Min vän, dröj kvar, ty du är mig så kär.
Dina besök i mina drömmar
är mest välkomna av alla
som försäkring om att du är kvar
ej blott vid god vigör men allra bästa hälsa,
till och med långt bättre än när du var här.
Ditt liv är mitt i paradiset, vilket du bevisar
med din generositet som nu slår samtliga rekord
då du inbjuder mig att följa med på dina resor.
Jag skall alltid följa med dig,
hålla koll på dig och uppdaterad
i vår vänskap som nu fyller 50 år i år
och alltjämt oförändrad sedan vi var barn.
Det märkligaste med ditt senaste besök
var fenomenet att det var så fullkomligt naturligt
att det ej ens förekom en tanke på att du var död,
medan i stället du beklagade din broder,
höll honom i ditt kapell på hedersplatsen
väl bevarad i sin kista mitt i hemmet,
medan han är kvar bland oss
med sin familj och hus och bil,
medan du gjorde det så klart,
att han var den beklagansvärde, saknade och sörjde,
inte du, den mest chockerande förlust jag någonsin har genomlidit.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Aurelio med Poeter.se id #7222 innehar upphovsrätten